

че сичко е въ вашите ръце: и животътъ ни, и имотътъ ни, и честта ни, и дѣцата ни; но и въ нашата земя има какво-годе правосъдие. На сила вие не можете да турчите хорските дѣца. Азъ ща да ида чакъ въ Цариградъ и ща да са оплача на самиятъ султанъ.

М и д т а т ъ.

Ха-ха-ха! На самиятъ султанъ! Ти си вече побѣлѣлъ човѣкъ, а говоришъ ми дѣтински глупости. Ти, както ми са чини, заборавяшъ, че са намирашъ въ ръцете ми, и че азъ мога и да та пусна, и да та не пуцамъ. Знаешъ ли ти дѣ са умира Деари-Бекиръ? Ти са познавашъ съ бѣлгарскиятъ комитетъ, и за това правителството трѣба да та испрати въ Деари-Бекиръ на заточение. Разбра ли ма сега? Ти самъ са сѣзна, че са познавашъ съ Хаджията; а Хаджията е най-голъмиятъ комитетъ.

С л ѣ п о в ъ.

Азъ не сѣмъ ти говорилъ, че сѣмъ приятель съ Хаджията; казахъ ти само, че той е вагабонтиъ и хайдутинъ.

М и д т а т ъ.

Като та тура въ тумрук-ханата, то сичко щешъ да ми кажешъ.

С л ѣ п о в ъ (плаче).

Простете ма, ефендимъ, азъ още веднашъ нѣма да пуцамъ въ къщата си никакви вагабонти. Ахъ, видите ли сега, каква бѣда ми донесе на главата тоя прокляти Хаджи Димитаръ!.. Простете ма, ваше превосходителство; смислете са за мене; не губете ма... Цѣлувамъ ви браката, цѣлувамъ...